

Arrest

nr. 134 381 van 1 december 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 23 juni 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 7 juni 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BARBIEUX, die loco advocaat H. DOTREPPE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, wordt illegaal in het Rijk aangetroffen.

Op 7 juni 2014 met kennisgeving diezelfde dag neemt de gemachtigde van de verwerende partij een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering onder de vorm van een bijlage 13septies.

Dit is de bestreden beslissing.

Op 5 juli 2014 wordt de verzoekende partij gerepatrieerd.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Wat de beslissing tot vrijheidsberoving betreft, moet worden gesteld dat deze beslissing, overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), enkel vatbaar is voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. De Raad is dan ook zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het beroep in de mate dat het gericht zou zijn tegen deze beslissing.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van deze wet enkel voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.*, Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198- 413). Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang moet persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig zijn (RvS 25 maart 2013, nr. 222 969).

2.3. Ter terechtzitting wijst de Raad de raadsman van de verzoekende partij op het feit dat deze laatste op 5 juli 2014 werd gerepatriëerd. Gelet op deze repatriëring rijst de vraag naar het actueel karakter van het belang van de verzoekende partij bij haar vordering. Het komt aan de verzoekende partij toe om een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces te tonen en zich niet louter naar de wijsheid van de Raad te gedragen wanneer het actueel karakter van haar belang in vraag wordt gesteld (RvS 18 december 2012, nr. 221 810).

2.4. Hierop gewezen ter terechtzitting stelt de advocaat van de verzoekende partij dat zij haar belang niet meer kan aantonen en stelt zij zich te gedragen naar de wijsheid.

2.5. De Raad stipt aan dat het bevel om het grondgebied te verlaten volledige uitvoering heeft gekregen zodat de verzoekende partij niet meer getuigt van het rechtens vereiste actueel belang bij de door haar ingeleide procedure (RvS 10 augustus 2005, nr. 148 123).

De verzoekende partij toont niet aan nog een actueel belang te hebben bij voorliggend beroep, dat derhalve onontvankelijk is.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een december tweeduizend veertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. BEELEN